

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23514

гр. София, 14.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в закрито заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **11194** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на С. Ю. Б. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка 24-4332-006089/2024 на полицейски инспектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР с която и по отношение на жалбоподателката е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца“.

Жалбата е допустима. В нея е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на закона. Сочи се, че от него за жалбоподателката ще настъпят сериозни вреди, тъй като е отдала МПС по договор за тестдрайв до 24.10.2025г. и ползвателят нямало да може да ползва автомобила.

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171, т.1 от Закона не спира изпълнението ѝ. ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, които предвиждат възможност съдът да спре изпълнение на предварителното изпълнение на индивидуален административен акт, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. Оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини и да докаже вероятното им настъпване.

Описаните от жалбоподателката вреди са свързани с невъзможността да се ползва автомобила, съгласно договора, който е сключила и вероятно ще настъпят, ако не се

спре изпълнението. Тези вреди обаче са обезщетими по своя характер и не представляват нито значителни, нито труднопоправими вреди по смисъла на закона. ВАС е имал възможността да се произнесе по подобни случаи, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.

Всички твърдени вреди може да се обезпечат по гражданскоправен ред.

Предвид на което, искането се явява неоснователно и не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичният интерес, обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта.

С оглед всичко гореизложено, съдът счита, че искането следва да се отхвърли и

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. Ю. Б., ЕГН [ЕГН], за спиране на предварителното изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка 24-4332-006089/2024 на полицейски инспектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР с която и по отношение на жалбоподателката е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Преписи от определението да се изпрати на страните.

Съдия: